

Joven Coro de Andalucía & Gamón Olmo – Festival Bachcelona

Estiu al Palau

Dijous, 18 de juliol de 2024 – 20 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Joven Coro de Andalucía

Francesc Gamón Olmo, director

De déus i homes

El programa *De dioses y hombres* (De déus i homes) fa un paral·lelisme entre la música vocal de Bach i la de Mendelssohn, a partir d'una comparació en la selecció que tots dos van fer de passatges de la Bíblia, amb la finalitat d'explorar la influència que el geni d'Eisenach va exercir sobre la generació romàntica emergent.

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Ach Gott, vom Himmel sieh darein, BWV 2

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Ach Gott, vom Himmel sieh darein, MWV A 12

Johann Sebastian Bach

Verleih uns Frieden gnädiglich, BWV 126:VI

Felix Mendelssohn

Verleih uns Frieden gnädiglich, WoO 5

Denn er hat seinen Engeln befohlen

Johann Sebastian Bach

Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn, BWV Anh. 159

Felix Mendelssohn

Periti autem

Hebe deine Augen

Johann Sebastian Bach

Komm, Jesu, komm, BWV 229

Felix Mendelssohn

Die Deutsche Liturgie, MWV B 57 (selecció)

Kyrie

Ehre sei Gott

Heilig

Johann Sebastian Bach

Lobet den Herrn, alle Heiden, BWV 230

Aquest concert té una durada aproximada de 75 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música.

#coral #músicauniversal

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Poema

Com una ràfega de vent
que s'arqueja amb la presència de les coses.

Com una música enforcada
en el silenci de la corda del temps,
envaït per la memòria que nodreix
imatges insomnes,
inscrites en la nit abandonada.

Textos de les ombres
que anomenen el meu nom,
caires transcrits en un murque tremola.

Laia Llobera

Paradisia (2023)

On neix la música

“Hi ha un déu: Bach, i Mendelssohn n’és el profeta”

Héctor Berlioz

Johann Sebastian Bach (1685-1750), en vida va deixar ben poques obres publicades, i després de traspassar, els seus manuscrits es van vendre i van restar pràcticament bandejats a nivell artístic a causa dels nous gustos musicals que imperaven al final del segle XVIII, molt més senzills tècnicament i reflex d’una societat canviant, encapçalada per una classe burgesa emergent que necessitava popularitzar els costums de la noblesa per assumir-los com a propis.

La perspectiva que es tenia de Bach era la d’un gran expert en contrapunt, per la qual xosa algunes de les seves obres, com ara els preludis i les fugues d’*El clave ben temperat*, van tenir una gran difusió per mitjà de còpies manuscrites i, posteriorment, amb la primera impressió de l’obra al voltant del 1800. Però aquest reconeixement a nivell tècnic no anava acompanyat d’una valoració des del punt de vista artístic, per la qual cosa no fou fins que els precursors de l’*Empfindsamkeit* (estil sentimental) van començar a defensar-ne l’obra a nivell estètic que la recepció de l’incipient corrent romàntic va adoptar la figura de Bach com la de l’heroi cultural germànic.

En el cas de Felix Mendelssohn (1809-1847), el gust per la música de Bach li venia a través de la seva bestia Sarah Itzig Levy (1761-1854), que dirigia un *saló musical* a casa seva a Berlín, on la música de Bach era interpretada sovint. Era així perquè Levy havia estudiat clavicèmbal amb dos dels fills de Bach, Wilhelm Friedemann i Carl Philipp Emmanuel i tenia el costum de participar a la Singakademie de Berlín, una societat musical berlinesa fundada el 1791 on s’interpretava habitualment la música de Bach i d’altres compositors considerats “antics” que acabarien agafant una nova significació i utilitat des de la perspectiva del segle XIX.

Un dels membres fundadors de la Singakademie, Carl Friedrich Zelter, va ser contractat per la família Mendelssohn per impartir classes de música a Felix i Fanny. A les lliçons emprava com a fonament educatiu *El clave ben temperat* i transmetia als alumnes el seu gust musical conservador, la qual cosa ens permet comprendre la connexió estilística que hi ha entre Bach i Mendelssohn, reflectida tant en l'ús del contrapunt i certes preferències harmòniques com en l'ús mateix de determinats passatges de la Bíblia, tal com trobem al catàleg musical d'ambdós autors.

La importància que va significar la recuperació de la *Passió segons sant Mateu* a càrrec de Felix i Fanny Mendelssohn i l'estrena amb èxit a la Singakademie de Berlín l'11 de març de 1829, després d'haver-la estudiada amb detall durant diversos anys, ha fet que la musicologia moderna indiqui aquesta data com l'inici d'un moviment historicista caracteritzat pel culte a la música antiga, amb preferència per la música religiosa i una certa tendència nacionalista, especialment al nord d'Alemanya.

Per a Mendelssohn, la reestrena de la *Passió* no pretenia recrear la tradició musical del segle anterior, sinó donar una nova interpretació al pensament estètic de Bach. Va passar de la concepció religiosa a una de purament artística, tot equiparant la sala de concerts amb la casa de Déu.

Després de la *Passió segons sant Mateu*, Mendelssohn va incorporar obres de Bach al seu repertori habitual i el seu estil compositiu es va veure clarament influenciat per l'escriptura d'aquest. A més, es va encarregar d'editar i fer nombroses transcripcions del catàleg de Bach, tot convertint-se en el precursor principal del que diversos autors han considerat el *renaixement* de Bach.

Tanmateix, caldria repensar la concepció que durant el segle XIX es va atorgar a l'obra de Bach i com les bases establertes pels autors de la generació romàntica han comportat conceptes erronis o mitificats del geni d'Eisenach. Així, durant prop de dos segles, s'ha teoritzat sobre la vida, l'obra i el llegat de Bach, sobre l'estil interpretatiu, la pedagogia, els codis ocults i, per descomptat, els significats filosòfics i transcendents de cadascuna de les obres que formen part del seu corpus compositiu.

Per tot plegat, el programa que presenta el Joven Coro de Andalucía, sota la direcció de Marco Antonio García de Paz, proposa un paral·lelisme integral entre la música de Bach i la de Mendelssohn, des de la concepció de la idea fins a la forma final mitjançant un procés que uneix creativitat i artesania, espiritualitat i tècnica, rerefons estètic i forma musical, i palesa la riquesa del repertori de dos autors que, avui dia, segueixen trobant noves maneres d'emocionar qualsevol que es vulgui trobar a si mateix allà on neix la música.

Beatriz González Calderón

Comentari

Connexions Bach-Mendelssohn

Mendelssohn va sentir sempre una devoció especial per la música de Johann Sebastian Bach. Carl Friedrich Zelter, el seu principal professor, li'n va descobrir l'art, el va formar amb les seves obres com a model i el va empènyer a exhumar aquella colossal *Passió segons sant Mateu* que no sonava des de feia prop d'un segle.

Mendelssohn, però, va seguir el seu camí, i va infondre una expressió i un alè a les seves obres que són paradigmàtiques del segle romàntic: Bach va ser inspiració i referent, però el llenguatge és ben bé un altre. I en aquest interessant exercici de contraposició que ens proposa Marco Antonio de Paz amb el Joven Coro de Andalusia ho podrem constatar escoltant textos idèntics o similars en un tractament semblant en l'esperit però distant en el llenguatge.

Val a dir que algunes de les obres que sentirem en aquest concert, tant de Mendelssohn com de Bach, són fragments o passatges d'obres més grans, cantates o oratoris, i que la majoria van ser concebudes amb acompanyament instrumental, fins i tot d'orquestra. Per tant, el programa centra l'atenció en les connexions formals i espirituals, en l'essència polifònica d'aquesta música, més que no pas en el rigor tímbric o en la recreació de les sonoritats originals.

Un himne de Martí Luter que formava part del primer cançoner oficial de la Reforma (1524) va ser utilitzat per Bach just dos-cents anys després (va sonar per primera vegada el 18 de juny de 1724, un any després de la seva arribada a Leipzig) com a cor inicial de la seva cantata *Ach Gott, vom Himmel sie darein*. El text, que parafraseja el salm 12, és un lament per l'allunyament de l'home respecte de Déu, i Bach l'exposa amb un esplèndid contrapunt sobre un *cantus firmus* que sosté la veu de contralt (la melodia que tots els fidels coneixien) mentre la resta de veus elaboren un brillant entramat d'imitacions i variacions. Per tant, som davant d'un coral figurat, construït amb la tècnica del motet sobre una melodia coral de la tradició protestant que, per cert, Mozart també va fer cantar als dos homes armats que apareixen al temple de Sarastro a les acaballes de l'òpera *La flauta màgica*.

Mendelssohn, en canvi, converteix aquest mateix text en una cantata per a baríton, cor i orquestra (de la qual sentirem el cor introductori) que busca un nou món expressiu a través del relleu dramàtic, de l'ús de diversos estils en cadascuna de les estrofes del coral, del cromatisme i d'acords que accentuen la tensió harmònica per descriure el plany amarg que el text traspua. Mendelssohn tenia vint-i-tres anys i vivia a París quan va compondre aquesta cantata (està datada el 5 d'abril de 1832), possiblement frapat per l'agitació social i la frivolitat espiritual que hi va veure, i sens dubte també commogut per la mort recent (el 22 de març) del seu venerat Goethe.

Encara més jove era Mendelssohn quan va compondre la pregària per a cor i orquestra *Verleih uns Frieden gnädiglich*, també basada en paraules de Luter, per qui va sentir una fonda veneració tota la vida. La partitura està datada a Roma el 10 de febrer de 1831 i s'inspira en el *Dona nobis pacem*, una pregària universal per la pau d'una simplicitat commovedora que Mendelssohn converteix en un bell i enfervorit cant religiós. Bach ja havia emprat aquest mateix text en el coral final de la *Cantata BWV 126, Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort*, i que sentirem just abans.

A continuació sentirem dos motets per a vuit veus, magnífics exemples de polifonia que recorden la policoralitat nascuda a Venècia de mans dels Gabrielli, i que van heretar Schütz, Schein o Lassus, els ancestres germànics dels dos protagonistes d'aquest concert. *Denn er hat seinen Engeln befohlen* és un motet per a vuit veus *a cappella* que Mendelssohn va compondre l'any 1844 per al cor de la catedral de Berlín, una formació que ell mateix dirigia des de feia un any. El va dedicar a Frederic Guillem IV de Prússia, que havia sobreviscut a un atemptat pocs dies abans: el text n'és tota una al·legoria. El tractament antifonal i l'alternança inicial de veus agudes i greus culmina en un clímax homofònic d'una gran solemnitat. Dos anys més tard Mendelssohn va incorporar aquest motet al seu oratori *Elijah, op. 70* i hi va bastir un acompanyament orquestral.

El motet de Bach que sentirem a continuació, *Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn*, també per a vuit veus però repartides en dos cors, va restar molt temps atribuït erròniament a Johann Christoph Bach. Es tracta del motet a doble cor més antic del Kantor, i és un prodigi de riquesa i complexitat polifònica, elaborada sobre un text brevíssim, de només dos versos, *No et deixaré fins que em beneeixis*, que en cada aparició rep un tractament expressiu diferent i contrastant.

Les veus masculines del cor interpretaran *Periti autem fulgebunt*, el segon motet de l'opus 115 de Mendelssohn (*Els justos brillen amb força*), en una polifonia a quatre parts, homofònica però esperonada en un tema anacrúsic i un motiu puntejat que li dona un aire lluminós. I just després, les veus femenines ens oferiran el celestial trio del àngels *Hebe deinem Augen*, pertanyent a l'oratori *Elijah*, i que apareixen el moment just en què al profeta, cansat i desesperat en ple desert, se li apareixen tres àngels que li diuen “*alça els ulls cap a la muntanya, d'on et vindrà l'ajut*”, mots del salm 121 que reivindiquen no només la força de voluntat, sinó també l'esperança i la confiança en Déu. Cal dir que Mendelssohn, a part idolatrar Bach, també admirava profundament la música de Händel i especialment els seus oratoris, que havia tingut l'oportunitat d'escoltar en les nombroses estades que va fer a Anglaterra, on la música del saxó (a diferència de la de Bach) se seguia interpretant regularment. Mendelssohn, a més de ressuscitar la *Passió segons sant Mateu* l'any 1829 a Berlín (com ja s'explica en l'altre text que apareix en aquest programa), també va preparar la primera edició crítica d'alguns oratoris de Händel publicats a Londres, i ell mateix va seguir les seves passes amb oratoris com l'*Elijah*, compost l'any 1846, que es va estrenar en la versió en anglès el 26 d'agost d'aquell any a l'Ajuntament de Birmingham dirigit pel compositor, i que responia a l'encàrrec que li havia fet el Festival d'aquesta ciutat. Mendelssohn homenatja així els dos grans genis del Barroc, però aportant-hi un lirisme i una emoció pròpies de l'esperit romàntic.

Mendelssohn va ser director general de música sacra a la cort del rei de Prússia, i aquell mateix any 1846 també va compondre, a petició del monarca, una col·lecció de peces breus destinades a la litúrgia protestant, de les quals sentirem les corresponents al “Kyrie”, “Gloria” i “Sanctus” (aquests dos últims en llengua alemanya) per a doble cor *a cappella* i concebuts per sonar durant l'ofici i no com a obres de concert. Mendelssohn no va poder acabar aquesta litúrgia protestant perquè va morir prematurament un any després. Són tres peces que reprenen l'esperit del motet que tant havia practicat Bach, i que fan ressorgir una forma i una manera d'escriure allunyada de les modes del moment, tal com ja ho havia fet el Kantor de Leipzig.

Perquè en el moment en què Bach va compondre els seus motets, aquest gènere musical feia dècades que estava en desús i era considerat un vestigi de l'escriptura del passat, un arcaisme. De fet, el motet era un tipus de composició que ni tan sols en vida de Bach s'interpretava gaire. La litúrgia protestant acceptava millor les cantates, amb solistes i instruments, i en els serveis solemnes de diumenge no hi havia gaire espai per als motets, que només es cantaven en ocasions especials i aïllades. Probablement per aquesta raó Bach només va compondre motets per encàrrec i per guanyar uns diners extra. Els escrivia per a cerimònies funeràries, exèquies commemoratives o festes esporàdiques. És el cas dels dos motets que sentirem en la recta final d'aquest concert: *Komm, Jesu, komm*, BWV 229 és un motet fúnebre per a vuit veus en doble cor d'una extraordinària bellesa i complexitat, del qual no se sap ni quan ni per a quina ocasió va ser escrit. Tot i la falta d'evidències, sembla força probable que *Lobet den Herrn, alle Heiden*, BWV 230 sigui de Bach, tot i el seu estil ben diferent respecte dels altres motets seus: està escrit a cinc veus, amb línies altament melismàtiques i un aire joios allunyat del caràcter recollit i reflexiu dels altres, i amb una estructura gens habitual en Bach. Però costa creure que algun altre compositor de l'època hagués pogut crear un edifici polifònic tan sublim com aquest. Perquè de fet, Bach, amb aquests motets, arriba a una cota de bellesa, perfecció i profunditat que mai abans s'havia assolit: tant pel que fa a la concepció formal com a l'esperit de les seves peces, Bach va molt més enllà del que ningú havia provat fins aleshores en el terreny del motet. Bach s'hi lliura de ple i s'hi revela com un autèntic *musicus poeticus* profundament espiritual, que aspira, segons la vella manera de concebre la música, a commoure, plaure i instruir (*movere, delectare, docere*). I Mendelssohn, que segurament va conèixer la primera edició d'aquests motets feta per la casa Breitkopf i Härtel l'any 1821, n'és sens dubte l'apòstol.

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

Biografies

Joven Coro de Andalucía

El Programa Andalus per a Joves Intèrprets aplega dues formacions musicals, l'Orquesta Joven de Andalucía (OJA) i el Joven Coro de Andalucía (JCA). L'edat dels integrants del Programa Andalus per a Joves Intèrprets comprèn des del catorze fins al vint-i-quatre anys pel que fa a la plantilla de l'Orquesta (en el cas dels contrabaixos el límit són vint-i-sis anys) i dels setze als vint-i-vuit en el cas dels components del Cor.

Participar al Programa Andalus per a Joves Intèrprets, ja sigui mitjançant l'Orquesta Joven de Andalucía o el Joven Coro de Andalucía, és el camí de més prestigi acadèmic a què tenen accés els alumnes dels conservatoris i escoles de música andalusos per acostar-se per primera vegada d'una manera pràcticament professional al món de la música simfònica o coral amb plenes garanties de qualitat i excel·lència musical.

Durant el 2024 es commemora el trentè aniversari del projecte desenvolupat per l'Agència Andalus de Institucions Culturals de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esport de la Junta de Andalucía, en què es prepara els joves músics per fer el salt professional al món de la música simfònica, de cambra i coral.

El Programa persegueix un doble objectiu: complementar la formació orquestral i vocal dels joves valors musicals andalusos com a membres d'un conjunt simfònic, d'una agrupació coral o bé com a solistes en diversos gèneres i repertoris; i així mateix, escurçar la distància que hi ha entre el final de l'etapa formativa dels músics i la incorporació posterior a la vida professional activa, tot oferint una gran oportunitat com a plataforma de sortida laboral, per la gran diferenciació que suposa haver pres part en un projecte educatiu de gran excel·lència acadèmica i musical.

Des que fou creat el 1994, una gran part de l'alumnat de l'Orquesta Joven de Andalucía i posteriorment del Joven Coro de Andalucía ha assolit els seus objectius professionals i musicals, i han desenvolupat carreres professionals per tot el món, ja sigui com a solistes, o bé integrant-se a orquestres o corals, així com agrupacions de cambra, bandes simfòniques o municipals i altres molts diversos tipus de formacions musicals o vocals, tant d'Andalusia com nacionals o estrangeres, o bé s'han dedicat a la docència musical. Al voltant d'un miler de músics, en generacions successives, han passat pel Programa Andalus per a Joves Intèrprets.

La formació de l'alumnat de l'Orquesta Joven de Andalucía i del Coro Joven de Andalucía pren cos a les denominades *encuentros* o estades, que són períodes de treball en què les plantilles de totes dues formacions s'ajunten per preparar, de manera independent o plegats un repertori específic simfònic, coral i/o de música de cambra, d'acord amb el programa establert pel responsable de l'Àrea de Música de l'Institut Andalus de Promoció Cultural de l'Agència Andalus d'Institucions Culturals, en col·laboració amb els directors convidats a les estades de l'orquestra i el cor.

Una mostra de la gran tasca que s'està duent a terme i de l'alt nivell de l'alumnat del Programa es demostra amb les trajectòries professionals d'antics alumnes del Joven Coro de Andalucía, com Leonor Bonilla Caballos o Juan de Dios Mateos, guardonats amb sengles premis als prestigiosos concursos de cant Alfredo Kraus (Leonor Bonilla, tercer premio el 2017) i Tenor Viñas (Juan de Dios Mateo, millor cantant espanyol el 2018), tot posant de manifest el gran talent musical de la joventut andalus, potenciat per projectes culturals com és el Programa Andalus per a Joves Intèrprets.

Finalment, cal destacar que la presidenta de la Junta de Andalucía el 2015, Susana Díaz, va lliurar el Premi Andalusia Jove 2015 en la modalitat d'art al Programa Andalus per a Joves Intèrprets per *“haver fet possible en aquests trenta anys d'existència, a joves talents musicals andalusos, l'oportunitat de desenvolupar les seves capacitats interpretatives i professionals en una formació simfònica professional, tot facilitant el seu màxim potencial com a músics, intèrprets i persones, i enriquir alhora el seu entorn social i cultural per mitjà de l'art de la interpretació musical, i la difusió de la música”*.

Per a més informació: www.oja.cja.es

El Coro Joven de Andalucía rep el suport de:

Consejería de Turismo,
Cultura y Deporte

Agencia Andaluza de
Instituciones Culturales

Francesc Gamón Olmo, director

Neix a Sagunt (València) l'any 1986. És titulat superior en direcció d'orquestra, direcció de cor i piano pel Conservatori Superior de Música de València, on fou deixeble dels mestres Manuel Galduf, Miguel Ángel Herranz i Pilar Vañó. Amplia la seva formació en reconeguts centres, com l'Acadèmia Chigiana de Siena (Itàlia), en nombrosos cursos i classes magistrals amb professors com Harry Christophers, Gianluigi Gelmetti, Pablo Heras-Casado, Mathieu Romano, Vasco Negreiros i Martin Schmidt.

Des de l'any 2007 està al front del Cor de cambra Ad Libitum de l'Escola Coral Veus Junes, amb el que ha interpretat un ampli repertori i ha aconseguit alguns dels més prestigiosos guardons nacionals, d'entre els que destaca el Gran Premi Nacional de Cant Coral (2017 i 2023). Presta especial atenció a la música antiga i en 2013 funda L'Arcàdia, grup especialitzat en l'estudi i la interpretació de la música anterior a 1800, amb criteris històrics i actuals. Ha dirigit les òperes Les contes d'Hoffmann, Lucia di

Lammermoor i The Medium. Al 2017 va codirigir l'estrena mundial de l'òpera La Brèche, de De Zeegant, amb l'Orquestra i Cor Hulencourt de Brusel·les, amb direcció escènica de Paco Azorín. Ha sigut director assistent d'Aarón Zapico a la producció de l'òpera Rinaldo, d'Händel, a l'Òpera d'Oviedo, amb l'Orquestra Oviedo Filarmonía. Col·labora amb el Jove Cor d'Andalucia com a director assistent de Marco Antonio García de Paz al muntatge de l'òpera King Arthur d'Händel. És membre fundador de l'Associació Espanyola de Directors de Cor (AEDCORO) i ha participat com jurat a diferents concursos corals d'àmbit nacional.

El seu caràcter curiós i inquiet el porta a formar-se continuament en diferents àmbits com la investigació musical, la docència, la gravació i producció musical i la realització audiovisual.

Compagina la seva activitat artística amb la docència al Conservatori Superior de Música de València, on és catedràtic de repertori amb piano per a veu i membre de l'equip directiu.

Textos

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Ach Gott, vom Himmel sieh darein, BWV 2

1. CHOR

Ach Gott, vom Himmel sieh
darein
Und lass dich's doch
erbarmen!
Wie wenig sind der Heiligen
dein,
Verlassen sind wir Armen;
Dein Wort man nicht lässt
haben wahr,
Der Glaub ist auch verloschen
gar
Bei allen Menschenkindern.

1. COR

*Oh Senyor, dirigeix la teva vista
des del Cel
I apiada't de nosaltres!
Observa com en som d'escassos
els teus fidels,
I com romanem pobres i
abandonats.
Ta paraula no s'accepta com
veritable
I la Fe és gairebé extingida
Entre els Fills dels Homes.*

2. REZITATIV (Tenor)

Sie lehren eitel falsche List,
Was wider Gott und seine
Wahrheit ist;
Und was der eigen Witz
erdenket,
O Jammer! der die Kirche
schmerzlich kränket Das
muss anstatt der Bibel stehn.
Der eine wählet dies, der
andre das,
Die törichte Vernunft ist ihr
Kompass;
Sie gleichen denen
Totengräbern
Die, ob sie zwar von außen
schön,
Nur Stank und Moder in sich
fassen
Und lauter Unflat sehen
lassen.

2. RECITATIU (Tenor)

*Ensenyen en va falses doctrines,
Contràries a Déu i la seva
Veritat,
Engendrades en la seva
imaginació.
Oh misèria, que manté
damnada l'Església
I pretén suplantar la Bíblia!
Els uns escullen això, els altres
escullen allò
Guiats per una ment ximple.
Són com treballades sepultures,
que,
Bellament esculpides per fora,
Dins seu contenen carn corrupta
i putrefacció,
I només ofereixen pestilència.*

3. ARIA (Alt)

Tilg, o Gott, die Lehren,
So dein Wort verkehren!
Wehre doch der Ketzerei
Und allen Rottengeistern;
Denn sie sprechen ohne
Scheu:
Trotz dem, der uns will
meistern!

4. REZITATIV (Bass)

Die Armen sind verstört,
Ihr seufzend Ach, ihr
ängstlich Klagen
Bei soviel Kreuz und Not,
Wodurch die Feinde fromme
Seelen plagen,
Dringt in das Gnadenohr des
Allerhöchsten ein.
Darum spricht Gott: Ich muss
ihr Helfer sein!
Ich hab ihr Flehn erhört,
Der Hilfe Morgenrot,
Der reinen Wahrheit heller
Sonnenschein
Soll sie mit neuer Kraft,
Die Trost und Leben schafft,
Erquickend und erfreuen.
Ich will mich ihrer Not
erbarmen,
Mein heilsam Wort soll sein
die Kraft der Armen.

5. ARIA (TENOR)

Durchs Feuer wird das Silber
rein,
Durchs Kreuz das Wort
bewährt erfunden.
Drum soll ein Christ zu allen
Stunden
Im Kreuz und Not geduldig
sein.

3. ARIA (Contralt)

*Extermina, oh Senyor, les
doctrines
Que malmeten la teva Paraula!
Protegeix-nos de l'heretgia
I de les creences sectàries
Que proclamen sense temor:
No permetrem que ningú ens
governi!*

4. RECITATIVU (Baix)

*Els pobres estan torbats,
Els seus sospirs i angoixats
laments
Per tanta creu i tant dolor
Amb que els enemics castiguen
les ànimes piadoses
Clamen a l'oïda de l'Altíssim.
Per tal cosa diu el Senyor:
Jo seré el teu Salvador.
Jo he escoltat els teus prec.
L'aurora de la salvació,
L'esclat del Sol radiant de la
Veritat pura
Els animarà i reconfortarà amb
força renovada
Portadora de consol i vitalitat.
M'apiadaré de la seva necessitat
I la meua Paraula vital serà la
salvació dels pobres.*

5. ARIA (Tenor)

*Tal com el foc purifica la plata,
La Creu converteix en Veritable
la Paraula.
Per això el cristià ha de ser
tothora
Pacient amb la creu i el dolor.*

6. CHORAL

Das wollst du, Gott, bewahren
rein
Für diesem arg'n Geschlechte;
Und lass uns dir befohlen
sein,
Dass sichs in uns nicht
flechte.
Der gottlos Hauf sich umher
findt,
Wo solche lose Leute sind
In deinem Volk erhaben.

6. CORAL

*Guarda pura la teva Paraula,
Senyor,
enmig d'aquesta malvada stirp,
I fes-nos ser obedients
Per no corrompre la teva Veritat.
La multitud perversa ens
envolta,
I aquesta gent impia
És lloada entre el teu poble.*

*Traduïda per Josep-Miquel
Serra*

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Ach Gott, vom Himmel sieh darein, BWV A 12

1. CHOR

Ach Gott, vom Himmel sieh'
darein
Und lass' dich des erbarmen,
Wie wenig sind der Heil'gen
dein,
Verlassen sind wir Armen:
Dein Wort man laesst nicht
haben wahr,
Der Glaub' ist auch
verloschen gar
Bei allen Menschenkindern.

1. COR

*Oh Senyor, dirigeix la teva vista
des del cel
I apiada't de nosaltres!
Observa com som d'escassos els
teus fidels,
I com romanem pobres i
abandonats.
Ta paraula no s'accepta com a
veritable
I la fe és gairebé extingida
Entre els fills dels homes.*

Sie lehren eitel falsche List,
Was eigener Witz erfindet;
Ihr Herz nicht eines Sinnes
ist,
In Gottes Wort gegründet.
Der wählet dies, der andre
das,
Sie trennen uns ohn' alle
Mass'
Und gleißen schön von außen.

Gott woll' ausrotten alle
Lehr'r,
Die falschen Schein uns
lehren,
Dazu ihr' Zung' stolz offenbar
Spricht Trotz, wer will's uns
wehren?
Wir haben Recht und Macht
allein,
Was wir setzen, das gilt
gemein;
Wer ist, der uns soll meistern?

Darum spricht Gott: Ich muß
auf sein,
Die Armen sind verstöret,
Ihr Seufzen dringt zu mir
herein,
Ich hab' ihr' Klag' erhöret.
Mein heilsam Wort soll auf
den Plan,
Getrost und frisch sie greifen
an
Und sein die Kraft der
Armen.

*Ensenyen en va falses doctrines,
Allò que inventa el seu propi
enginy;
Els seus cors no estan en una
harmonia
Arrelada en la paraula de Déu.
Un tria això, un altre allò,
Creuen divisions interminables
entre nosaltres
I de fora semblen lluir bellament.*

*Vulgui Déu erradicar tots els
mestres
Que ens ensenyen falses
aparences,
Amb llengües que ens desafien
de manera Arrogant i
flagrant, qui se'ns oposarà?
Tan sols nosaltres tenim dret i
poder,
Allò que disposem és acceptat
per tothom;
Qui hi ha que ens pugui
dominar?*

*Per això parla Déu: He d'actuar,
Els pobres estan aclaparats,
Els seus sospirs arriben fins a
mi,
He sentit el seu clam.
La meua paraula guaridora
segons el meu pla
Consol i confort els portarà
I als pobres força els donarà.*

2. REZITATIV (Bariton)

Barmherzig und gnädig ist der
HERR,
geduldig und von großer
Güte.
Er handelt nicht mit uns nach
unsern Sünden
und vergilt uns nicht nach
unsrer Missetat.
Denn so hoch der Himmel
über der Erde ist,
lässt er seine Gnade walten
über denen, die ihn fürchten.

3. ARIA BARÍTON

Das Silber durch's Feuer
siebenmal
Bewahrt, wird lauter funden:
Am Gottes Wort man warten
soll
Desgleichen alle Stunden:
Es will durch's Kreuz
bewahret sein,
Da wird sein' Kraft erkannt
und Schein
Und leucht't stark in die
Lande.

4. CHORAL

Das wollst du, Gott, bewahren
rein
Fuer deisem argen
G'schlechte,
Und lass uns dir befohlen
sein,
Das sich's in uns nicht flechte,
Der gottlos' Hauf' sich umher
findt,
Wo diese lose Leute sind
In deinem Volk erhaben.

2. RECITATIU (Baríton)

*El Senyor és misericordiós i
clement,
pacient i de gran bondat.
No ens tracta segons els nostres
pecats
i no ens retribueix segons les
nostres maldats.
Tan alt com el cel sobre la terra,
té misericòrdia d'aquells qui el
temen.*

3. ÀRIA (Baríton)

*La plata pel foc set vegades
Provada, més pura és trobada:
De la mateixa manera hem
d'esperar la paraula de Déu
en tot moment:
Per la creu serà provada,
Així es reconeixerà el seu poder i
la seva glòria
I brillarà amb força a la Terra.*

4. CORAL

*Guarda pura la teva paraula,
Senyor,
enmig d'aquesta malvada estirp,
I fes-nos ser obedients
Per no corrompre la teva veritat.
La multitud perversa ens
envolta,
I aquesta gent impia
És lloada entre el teu poble.*

Johann Sebastian Bach

“Verleih uns Frieden gnädiglich” coral núm. 6
de la cantata *Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort*
BWV 126

6. CHORAL

Verleih uns Frieden
gnädiglich,
Herr Gott, zu unsern Zeiten;
es ist doch ja kein anderer
nicht,
der für uns könnte streiten,
denn du, unser Gott, alleine.

Gib unsern Fürst'n und aller
Obrigkeit
Fried und gut Regiment,
dass wir unter ihnen
ein geruh'g und stilles Leben
führen mögen
in aller Gottseligkeit und
Ehrbarkeit.
Amen

6. CORAL

*Atorga'ns, benignantment la pau,
al present, Senyor Déu nostre,
donat que, no cap altre,
pot bregar més per nosaltres,
si no, sols tu, Déu nostre.*

*Dóna als nostres prínceps i els
qui tenen poder,
pau i bon govern,
perquè sota el seu guiatge,
podem fruir d'una vida en pau i
tranquil·la,
en plena devoció i dignitat.
Amen.*

Felix Mendelssohn

Verleih uns Frieden gnädiglich, WoO 5

Verleih uns Frieden
gnädiglich,
Herr Gott, zu unsern Zeiten;
es ist doch ja kein anderer
nicht,
der für uns könnte streiten,
denn du, unser Gott, alleine.

*Atorga'ns, benignantment la pau,
al present, Senyor Déu nostre,
donat que, no cap altre,
pot bregar més per nosaltres,
si no, sols tu, Déu nostre.*

Felix Mendelssohn

Denn Er hat seinen Engeln befohlen, MWV B 53

Denn er hat seinen Engeln
befohlen über dir,
dass sie dich behüten auf allen
deinen Wegen,
dass sie dich auf den Händen
tragen
und du deinen Fuß nicht an
einem Stein stoßest.

*Car ell ha instruït els seus
àngels sobre tu,
que et protegeixin per tots els
teus camins,
que et portin a les seves mans
i que els teus peus no ensopeguin
amb cap pedra.*

Johann Sebastian Bach

*Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn, BWV
Anh. 159*

1. ÀRIA – DUET (Tenor,
Baix)

Ich lasse dich nicht, du
segnest mich denn!

1. ÀRIA – DUET (Tenor, Baix)

*No et deixaré, fins que no em
beneeixis!*

2. ARIA (Tenor)

Ich halte meinen Jesum feste,
Ich lass ihn nun und ewig
nicht.
Er ist allein mein Aufenthalt,
Drum fasst mein Glaube mit
Gewalt
Sein segenreiches Angesicht;
Denn dieser Trost ist doch der
beste.

2. ÀRIA (tenor)

*M'aferro a Jesús amb afany,
No el deixo per a res del món.
Ell és el meu únic resguard,
Per això, ma fe s'agafa amb braó
Amb el seu beneït esguard;
Perquè aquest és el consol millor.*

3. RECITATIÜ (Tenor)

Mein lieber Jesu du,
Wenn ich Verdruss und
Kummer leide,
So bist du meine Freude,
In Unruh meine Ruh
Und in der Angst mein sanftes
Bette;
Die falsche Welt ist nicht
getreu,
Der Himmel muss veralten,
Die Lust der Welt vergeht wie
Spreu;
Wenn ich dich nicht, mein
Jesu, hätte,
An wen sollt ich mich sonst
halten?
Drum lass ich nimmermehr
von dir,
Dein Segen bleibe denn bei
mir.

3. RECITATIÜ (tenor)

*O tu, estimat Jesús meu
Com sofreixo dol i pena
Per a mi Tu ets l'alegria
En l'angoixa, placidesa,
I en l'ànsia, mon plàcid llit;
No és fidel la gent perversa:
Potser un jorn es fongui el Cel
I el goig del món com bromera;
Jesús, si no et puc tenir,
Amb qui trobaré defensa?
No et deixaré, doncs, mai més,
La teva Gràcia hauré per
sempre.*

4. ÀRIA, RECITATIU i
ARIOSO (Baix)

Ja, ja, ich halte Jesum feste,
So geh ich auch zum Himmel
ein,
Wo Gott und seines Lammes
Gäste
In Kronen zu der Hochzeit
sein.
Da lass ich nicht, mein Heil,
von dir,
Da bleibt dein Segen auch bei
mir.
Ei, wie vergnügt
Ist mir mein Sterbekasten,
Weil Jesus mir in Armen liegt!
So kann mein Geist recht
freudig rasten!
Ja, ja, ich halte Jesum feste,
So geb ich auch zum Himmel
ein!
O schöner Ort!
Komm, sanfter Tod, und führ
mich fort,
Wo Gott und seines Lammes
Gäste
In Kronen zu der Hochzeit
sein.
Ich bin erfreut,
Das Elend dieser Zeit
Noch von mir heute
abzulegen;
Denn Jesus wartet mein im
Himmel mit dem Segen.

Da lass ich nicht, mein Heil,
von dir,
Da bleibt dein Segen auch bei
mir.

4. ÀRIA, RECITATIU i
ARIOSO (baix)

*Sí, sí, m'aferro amb ànsia, a
Jesús,
Per marxar amb ell cap al cel
On Déu, l'Anyell i els seus hostes
Coronats ja entren a nocés.
Doncs, Salvador meu, jo no et
deixo,
Que així, és amb mi el teu amor.
Ah, i quant deliciós
És per a mi el meu taüt
Perquè tinc als braços Jesús!
Joïós, el meu esperit, pren alè!
Sí, sí, m'aferro amb ànsia, a
Jesús,
Per marxar amb ell cap al cel
O estatge diví!
Vine, dolça mort, agafa'm,
anem!
On Déu, l'Anyell i els seus hostes
Coronats ja entren a nocés.
O quin goig que sent!
En desfer-me avui mateix
De tot aquest món ominós
Jesús, m'espera al cel, generós*

*Doncs, Salvador meu jo no et
deix,
Que així, és amb mi el teu amor.*

5. CORAL

Meinen Jesum lass ich nicht,
Geh ihm ewig an der Seiten;
Christus lässt mich für und
für
Zu dem Lebensbächlein
leiten.
Selig, wer mit mir so spricht:
Meinen Jesum lass ich nicht.

5. CORAL

*No deixaré el meu Jesús,
Sempre aniré al seu costat;
Crist, em guiarà dia a dia
Pels rierols de la vida
Sortós qui, com jo, pot cantar:
No deixaré el meu Jesús.*

*Traduïda per Antoni Sàbat i
Aguilera*

Felix Mendelssohn

“Periti autem”, de *2 Geistliche Chöre*,
Op. 115 (cor masculí)
Daniel 12:3

Periti autem fulgebunt ut
fulgor aethereus.
Quique multos reddiderunt
justos
erunt stellarum similes, in
omnem aeternitatem.

*Els assenyats resplendiran com
la llum del firmament.
Els qui n'hauran portat molts
per camins de justícia brillaran
com les estrelles per sempre*

Felix Mendelssohn

“Hebe deine Augen”, de *l'Elies*, *op. 70*

Hebe deine Augen auf zu den
 Bergen,
 von welchen dir Hilfe kommt.
 Deine Hilfe kommt vom
 Herrn,
 der Himmel und Erde
 gemacht hat.
 Er wird deinen Fuß nicht
 gleiten lassen,
 und der dich behütet, schläft
 nicht.

*Alça els ulls vers les muntanyes,
 des d'on et vindrà l'ajut.
 El teu ajut ve del Senyor, que ha
 fet el cel i la terra.
 Ell no deixarà relliscar el teu
 peu,
 i aquell qui et protegeix no dorm
 pas.*

Johann Sebastian Bach

Komm, Jesu, Komm, BWV 229

Komm, Jesu, komm, mein
 Leib ist müde,
 die Kraft verschwindt je mehr
 und mehr,
 ich sehne mich nach deinem
 Frieden;
 der säure Weg wird mir zu
 schwer!
 Komm, komm, ich will mich
 dir ergeben,
 du bist der rechte Weg,
 die Wahrheit und das Leben.

*Vine, Jesús, vine! El meu cos és
 fatigat,
 les forces m'abandonen més i
 més;
 em deleixo per la teva pau;
 m'és tan feixuc l'aspre camí!
 Vine, vine, vull lliurar-me a tu,
 el recte camí,
 la Veritat i la vida.*

ARIA

Drum schliess ich mich in
deine Hände
und sage, Welt, zu guter
Nacht!
Eilt gleich mein Lebenslauf zu
Ende,
ist doch der Geist wohl
angebracht.
Er so bei seinem Schöpfer
schweben,
weil Jesus ist und bleibt
der wahre Weg zum Leben.

(Paul Thymich 1684-1697)

ÀRIA

*Per això em recloc a les teves
mans,
mentre prenc comiat del món!
Els dies se m'escoles cap a la fi,
però tinc a punt l'esperit.
Cert, el Creador em sostindrà,
perquè Jesús és i roman
el Camí veritable vers la Vida.*

(Paul Thymich 1684-1697)

*(Versió dels texts: Armand Puig i
Tàrrach)*

Felix Mendelssohn

*Kyrie, BWV B 57: III, Ehre sei Gott, BWV B
57: IV, Heilig, BWV B 57: X*

3. KYRIE

Kyrie, eleison
Christe, eleison
Kyrie, eleison

*Senyor, tingueu pietat de
nosaltres
Crist, tingueu pietat de nosaltres
Senyor, tingueu pietat de
nosaltres.*

4. EHRE SEI GOTT IN DER HÖHE – Glòria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus
bonae voluntatis
Laudamus te. Benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam
tuam.
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine fili unigenite, Jesu
Christe.
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi
suscipe deprecationem
nostram.
Qui sedes ad dexteram patris
miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus. Tu
solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Jesu
Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria
Dei Patris.
Amen.

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que
estimen el Senyor.
Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill
del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.
Vós, que seieu a la dreta del
Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant, vós
l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant en la glòria
de Déu Pare.
Amén.*

10. HEILIG - Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Domine Deus Sabaoth!;
pleni sunt coeli et terra gloria
tua.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la
vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.*

Johann Sebastian Bach

Lobet den Herrn, alle Heiden, BWV 230

CHOR

Lobet den Herrn, alle Heiden,
und preiset ihn, alle Völker!
Denn seine Gnade und
Wahrheit
waltet über uns in Ewigkeit.

Alleluja.

COR

*Lloeu el Senyor, totes les
nacions,
glorifiqueu-lo, tots els pobles!
Perquè la seva gràcia i veritat
ens és concedida eternament.*

Al·leluia!

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dimecres, 24.07.24 – 20 h

Sala de Concerts

Orquestra del Miracle

Alexandra Nowakowski, soprano

Juan de la Rubia, orgue i director

G. F. Händel: “Obertura”, d’*Atalanta*, HWV 35

F. Valls: *Motet per la Pasqua de l’Esperit Sant: Emitte spiritum tuum*

G. F. Händel: “Allegro”, del *Concert per a orgue i orquestra, en Fa major, op. 4*

A. Lliteres: Cantata “*Ah del rústico pastor*”: *El llampeg* (recitatiu i ària)

G. Ph. Telemann: *Música aquàtica*

G. F. Händel: *Eternal source of light divine*, HWV 74

G. F. Händel: “Adagio”, del *Concert per a orgue i orquestra, en Re menor, op. 7, núm. 4*

G. F. Händel: *Let the bright seraphim*, HWV 57

G. F. Händel: *Gloria*

Preus: 22 i 30 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Abacus – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello – Manel Vallet Garriga – Jordi Simó Sanahuja

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orfeó Català